

Međunarodni sud za
krivično gonjenje osoba
odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br.: IT-95-5/18-T

Datum: 8. februar 2012.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. februara 2012. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO S POVJERLJIVIM DODATKOM

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA IZDAVANJE NALOGA DA SE OMOGUĆI PREGLED
MATERIJALA KOJI JE RELEVANTAN ZA
ARGUMENTACIJU ODBRANE U VEZI SA SARAJEVOM**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu za izdavanje naloga da se omogući pregled materijala koji je relevantan za argumentaciju odbrane u vezi sa Sarajevom, koji je optuženi, na javnoj osnovi i s povjerljivim Dodatkom, podnio 28. oktobra 2011. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi svoju odluku po istom.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu, na osnovu pravila 66(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), traži da se izda nalog kojim će se Tužilaštvo Međunarodnog suda (dalje u tekstu: tužilaštvo) primorati da dozvoli pregled sljedećih predmeta u svom posjedu, vezanih za bilo kojeg od 201 potencijalnog svjedoka odbrane (dalje u tekstu: potencijalni svjedoci) navedenog u povjerljivom Dodatku C Zahtjeva, koji se odnose na sarajevsku komponentu ovog predmeta.¹ Optuženi traži sljedeće kategorije materijala (dalje u tekstu, zajedno: traženi materijali) u vezi sa svakim od potencijalnih svjedoka:

- (a) "sve izjave i iskaze te osobe, kao i razgovore koji su s njom obavljani, u vezi s događajima u Bosni od 1992. do 1995. godine" (dalje u tekstu: kategorija 1),
- (b) "sve dokumente koje je ta osoba sačinila, a koji se odnose na događaje u Bosni od 1992. do 1995. godine" (dalje u tekstu: kategorija 2),
- (c) "svu sudsku dokumentaciju o istrazi, hapšenju ili krivičnom postupku protiv te osobe" (dalje u tekstu: kategorija 3), i
- (d) "sve izjave koje je ta osoba dala imigracionoj službi u vezi s događajima u Bosni od 1992. do 1995. godine" (dalje u tekstu: kategorija 4).²

2. Optuženi navodi da je tražene materijale od tužilaštva zatražio 5. oktobra 2011. godine (dalje u tekstu: dopis od 5. oktobra) i da je tužilaštvo taj zahtjev odbilo u svom dopisu od 11. oktobra 2011. godine.³ Optuženi takođe iznosi argument da su mu traženi materijali potrebni zbog toga što mogu neposredno dovesti u pitanje vjerodostojnost potencijalnih svjedoka i što su, shodno tome, značajni za njegovu konačnu procjenu da li da pozove te osobe kao svjedoke.⁴ Optuženi takođe tvrdi da nema potrebe da stupi u vezu sa svjedocima i razgovara s njima prije nego što

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 1.

³ Zahtjev, par. 3.

⁴ Zahtjev, par. 1, 11.

Prijevod

mu tužilaštvo stavi tražene materijale na raspolaganje u svrhu pregleda, posebno s obzirom na da to da je svrha Zahtjeva da se izvrši selekcija i smanji broj njegovih potencijalnih svjedoka.⁵

3. U Odgovoru tužilaštva na Zahtjev za izdavanje naloga da se omogući pregled materijala koji je relevantan za argumentaciju odbrane u vezi sa Sarajevom, podnesenom 10. novembra 2011. godine na javnoj osnovi s povjerljivim dodacima (dalje u tekstu: Odgovor), tužilaštvo iznosi argument da bi Zahtjev trebalo odbiti.⁶ Tužilaštvo iznosi argument da je voljno da pomogne optuženom da pripremi argumentaciju za svoju odbranu, ali da u Zahtjevu “nisu dovoljno precizno identifikovani traženi materijali, nije pokazano da se oni nalaze u posjedu tužilaštva, te nije *prima facie* dokazano da su traženi materijali bitni za pripremu argumentacije za njegovu odbranu”.⁷ Tužilaštvo primjećuje da optuženi nije naveo dovoljno informacija za identifikaciju osoba sa svog spiska — kao što su datum rođenja, očovo ime ili drugi podaci iz njihove biografije.⁸ Tužilaštvo, takođe, generalno tvrdi da su četiri kategorije materijala koje traži optuženi previše široko definisane i da se, stoga, radi o “traganju naslijepo”.⁹ Tužilaštvo, nadalje, tvrdi da optuženi ima sveobuhvatan pristup relevantnim materijalima putem Sistema elektronskog objelodanjivanja, ali da tu pogodnost nije iskoristio.

4. Dana 13. januara 2012. godine, Vijeće je usmeno zatražilo da optuženi obrazloži po kom osnovu smatra da je *prima facie* pokazao da su traženi materijali u posjedu tužilaštva ili da ono ima nadzor nad njima.¹⁰ Optuženi je, stoga, 16. januara 2012. godine podnio svoj Dodatni podnesak: Zahtjev za izdavanje naloga da se omogući pregled materijala koji je relevantan za argumentaciju odbrane u vezi sa Sarajevom (dalje u tekstu: Dodatni podnesak), u kojem je iznio argument da “ogromnu većinu” osoba u vezi s kojima su traženi materijali zatraženi od tužilaštva čine oficiri Sarajevsko-romanijskog korpusa (dalje u tekstu: SRK) vojske bosanskih Srba (dalje u tekstu: VRS) i da to što je tužilaštvo na suđenju predočilo stotine takvih dokumenata pokazuje *prima facie* da tužilaštvo posjeduje i pod svojim nadzorom ima još dokumenata koji se odnose na potencijalne svjedoke koji su bili pripadnici SRK-a.¹¹ Optuženi takođe primjećuje da je tužilaštvo predočilo više izvjava i transkripata pripadnika SRK-a i drugih pripadnika VRS-a, te da je tužilaštvo vjerovatno obavilo razgovore s brojnim pripadnicima SRK-a.¹² Optuženi takođe tvrdi da bi dokumentacija imigracione službe i sudska dokumentacija mogle biti u posjedu i pod nadzorom tužilaštva zato što je praksa tužilaštva da takvu evidenciju

⁵ Zahtjev, par. 13.

⁶ Odgovor, par. 1.

⁷ Odgovor, par. 1.

⁸ Odgovor, par. 4.

⁹ Odgovor, par. 5.

¹⁰ T. 22963–22964 (13. januar 2012. godine).

¹¹ Dodatni podnesak, par. 4.

Prijevod

koristi u svrhu osporavanja svjedoka odbrane. Na kraju, optuženi tvrdi da Vijeće može naložiti tužilaštvu da omogući pristup dokumentaciji koja još nije u posjedu i pod nadzorom tužilaštva.¹³

5. U Odgovoru tužilaštva na Dodatni podnesak: Zahtjev za izdavanje naloga da se omogući pregled materijala koji je relevantan za argumentaciju odbrane u vezi sa Sarajevom, podnesenom 25. januara 2012. godine (dalje u tekstu: Odgovor na Dodatni podnesak), tužilaštvo iznosi argument da Dodatnim podneskom nisu ispravljani nedostaci iz Zahtjeva u vezi s preciznom identifikacijom traženih materijala. S tim u vezi, tužilaštvo tvrdi da su traženi materijali opisani "preširoko" i da ih tužilaštvo zbog toga teško može pronaći.¹⁴ Tužilaštvo takođe tvrdi da argument optuženog u vezi s načinom na koji je ono ranije koristilo materijal koji se odnosio na SRK pokazuje da optuženi već ima pristup takvim dokumentima i da će, ukoliko njegov Zahtjev bude odobren, tužilaštvo morati da posvećuje svoje vrijeme i resurse zahtjevima koji su preopširni i koji se ponavljaju.¹⁵ Na kraju, tužilaštvo iznosi argument da ne postoji nikakav pavni izvor koji potkrepljuje tvrdnju optuženog da Vijeće, na osnovu pravila 66(B), može da naloži tužilaštvu da predoči materijale koje još ni ne posjeduje.¹⁶

II. Mjerodavno pravo

6. Pravilo 66(B) Pravidnika zahtijeva da "[t]užilac mora, kad se to od njega zahtijeva, dozvoliti odbrani da pregleda sve knjige, dokumente, fotografije i predmete koji se nalaze u posjedu ili pod nadzorom tužioca", a koji: (i) su bitni za pripremu odbrane, ili (ii) ih tužilac namjerava koristiti kao dokaze na suđenju, ili (iii) su pribavljeni od optuženog, ili su mu pripadali.

7. Shodno formulaciji ovog pravila, optuženi bi eventualni zahtjev za pregled materijala prvo trebalo da uputi tužilaštvu i da to pitanje proslijedi vijeću jedino ako takav zahtjev ne bude prihvaćen.¹⁷ Čak i ako optuženi može sam da pretražuje materijale u bazi podataka tužilaštva kojima ima pristup putem sistema za elektronsko objelodanjivanje, Žalbeno vijeće je zauzelo stav da "[z]ahtjev na osnovu pravila 66(B) predstavlja jedan od načina koji stoje na raspolaganju odbrani za obavljanje istraživanja', a činjenica ili mogućnost drugih istraga ne sprečava obavljanje pregleda shodno ovoj odredbi".¹⁸

¹² Dodatni podnesak, par. 6.

¹³ Dodatni podnesak, par. 8.

¹⁴ Odgovor na Dodatni podnesak, par. 1–3.

¹⁵ Odgovor na Dodatni podnesak, par. 4.

¹⁶ Odgovor na Dodatni podnesak, par. 5.

¹⁷ Odluka po zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje, 9. oktobar 2008. godine, par. 4; Odluka u predmetu *Delalić*, par. 9.

¹⁸ *Tužilac protiv Karemera i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.11, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva u vezi s obavezama objelodanjivanja, 23. januar 2008. godine (dalje u tekstu: Prva odluka u predmetu *Karemera*), par. 15; *Tužilac protiv Bagosore*, predmet br. ICTR-98-41-AR73, Odluka po interlokutornoj žalbi u vezi s

Prijevod

8. Ukoliko odbrana nije zadovoljna ishodom svog prvobitnog zahtjeva, ona može podnijeti zahtjev da pretresno vijeće izda nalog da se dozvoli pregled. Da bi zahtjev na osnovu pravila 66(B) Pravilnika bio osnovan, odbrana mora da:

- (a) konkretno identifikuje materijal koji traži;
- (b) pokaže *prima facie* da je materijal koji traži "bitan za pripremu odbrane"; i
- (c) pokaže *prima facie* da se materijal koji traži nalazi u posjedu ili pod nadzorom tužioca.¹⁹

Pogodni parametri za precizniju identifikaciju traženog materijala mogu da obuhvataju sljedeće:

(i) "konkretnan događaj ili grupu svjedoka", (ii) "vremenski period i/ili geografsku lokaciju" na koje se materijal odnosi, (iii) "kategoriju dokumenata definisanih kriterijima koji se primjenjuju na neku zasebnu grupu pojedinaca", i (iv) "sve druge karakteristike kojima se traženi predmeti definišu s dovoljnom preciznošću".²⁰ Optuženi bi trebao zahtjev "što je moguće preciznije formulirati, izbjegavajući uopštene i 'sveobuhvatne' fraze"²¹ i ne bi se trebao upuštati u puko "traganje naslijepo".²²

9. Žalbeno vijeće u predmetu *Tužilac protiv Bagosora*, preinačivši odluku Pretresnog vijeća da odbije izdati nalog za pregled, izložilo je stav da, "[u] skladu s jasnim značenjem pravila 66(B) Pravilnika, test kojim se provjerava da li je materijal iz prve kategorije bitan jeste relevantnost tih dokumenata za pripremu argumentacije odbrane. Priprema je širok pojam i ne zahtijeva nužno da dotični materijal pobija dokaze tužilaštva".²³ Ono je takođe iznijelo komentar da "obaveze tužilaštva u pogledu objelodanjivanja shodno odredbama Pravilnika redovno tumači

objelodanjivanjem na osnovu pravila 66(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda, 25. septembar 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Bagosora*), par. 11. V. takođe Odluka po drugom zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje: pitanje imuniteta, 17. decembar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s imunitetom), par. 8-11.

¹⁹ *Tužilac protiv Karemera i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.18, Odluka po žalbi Jospheha Nzirorere na Odluku po navodnom kršenju pravila 66, 18. maj 2010. godine, par. 13 (dalje u tekstu: Druga odluka u predmetu *Karemera*); Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 9-10; Prva odluka u predmetu *Karemera*, par. 12; v. takođe *Tužilac protiv Naletilića i Martinovića*, predmet br. IT-98-34, Odluka po zajedničkim zahtjevima da se izda nalog kojim se braniocima dozvoljava pregled dokumenata koji se nalaze u posjedu tužilaštva, 16. septembar 2002. godine, str. 3; Odluka u predmetu *Delalić*, par. 9; *Tužilac protiv Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-T, Odluka predsjednika po zahtjevu tužioca da se stavi na uvid prepiska između Zejnila Delalića i Zdravka Mucića, 11. novembar 1996. godine, par. 40.

²⁰ Druga odluka u predmetu *Karemera*, par. 32; *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, Pismeno obrazloženje usmene odluke Pretresnog vijeća od 9. juna 2011. kojom se djelimično odbija Stanišićev zahtjev da se tužilaštvo obaveže da postupi u skladu s pravilom 66(B), 21. juni 2011. godine, par. 24 (dalje u tekstu: Obrazloženje u predmetu *Stanišić*).

²¹ Odluka u vezi s imunitetom, par. 20.

²² Odluka po zahtjevu za pristup povjerljivim materijalima u predmetima u kojima je okončan postupak, 5. juni 2009. godine.

Prijevod

široko, u skladu s jasnim značenjem tih odredbi. U pravilu 66(B) Pravilnika ne postoji ništa što pravo optuženog da pregleda materijal ograničava samo na materijal koji se odnosi na glavno izvođenje dokaza tužilaštva. Zapravo, ovo pravilo je formulirano izrazima koji imaju mnogo šire značenje: ‘bitni za pripremu odbrane’ i ‘namjerava koristiti [...] na suđenju’.²⁴

III. Diskusija

10. Vijeće podsjeća na zaključak Žalbenog vijeća da se odluka o tome da li je dosegnut traženi nivo preciznosti u svrhu zahtjeva na osnovu pravila 66(B) Pravilnika razmatra u svjetlu konkretnog okvira dotičnog predmeta.²⁵ Vijeće ima u vidu da su razna pretresna vijeća, kako na ovom Međunarodnom sudu, tako i na Međunarodnom krivičnom sudu za Ruandu (dalje u tekstu: MKSR), došla do različitih zaključaka u vezi s nivoom preciznosti koji je potreban da bi se izdao nalog o omogućavanju pregleda na osnovu pravila 66(B) Pravilnika.²⁶

11. Vijeće takođe podsjeća na Odluku u vezi s imunitetom, u kojoj je riješilo da traženi materijal zadovoljava uslov preciznosti koji se traži kod zahtjeva za nalog da se omogući pregled na osnovu pravila 66(B) Pravilnika ako se on odnosi na “sve informacije u posjedu tužilaštva koje se tiču sporazuma koji je 18.–19. jula 1996. godine ili oko tih datuma sa njim sklopio Richard Holbrooke”, uključujući sve zabilješke ili zapise iz tog vremena “koji odražavaju ono što se dešavalo tokom sastanka”.²⁷ Za razliku od toga, Vijeće je smatralo da su preostale kategorije — “memorandum i dopisi” koji se odnose na taj sastanak, kao i druge kategorije materijala —

²³ Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 9.

²⁴ Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 8.

²⁵ Druga odluka u predmetu *Karemera*, par. 32.

²⁶ Na primjer, Pretresno vijeće MKSR-a u predmetu *Tužilac protiv Zigiranyirazoa* smatralo je da je zahtjev u dovoljnoj mjeri precizan ako sadrži (i) “izjave koje su svjedoci odbrane davali bilo kojoj osobi, a koje su u tužiočevom posjedu”, (ii) “dokumente koji se odnose na imigracioni status bilo kojeg od svjedoka odbrane, a koji su u posjedu tužilaštva” i (iii) “materijali *gacaca* sudova o svjedocima odbrane, a koji su u posjedu tužilaštva”. To vijeće je, za razliku od pomenutog zaključka, takođe konstatovalo da je zahtjev za “drugi materijal za diskreditovanje svjedoka koji je u posjedu tužilaštva” nedovoljno precizan. *Tužilac protiv Zigiranyirazoa*, predmet br. ICTR-2001-73-T, Odluka po zahtjevu odbrane za objelodanjivanje na osnovu pravila 66(B) Pravilnika, 21. februar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Zigiranyirazo*). U predmetu *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, Pretresno vijeće je prvobitno djelimično odbilo zahtjev odbrane Miće Stanišića da se tužilaštvu izda nalog da omogući pregled na osnovu pravila 66(B) zbog toga što su u njemu navedene suviše uopštene kategorije, kao što su “[s]vi izvještaji, depeše, pisma i svi drugi dokumenti koje je pripremio ili primio bilo koji svjedok na Stanišićevom spisku svjedoka koji su relevantni za Optužnicu ili za kredibilitet tih svjedoka u opštem smislu”. Međutim, Pretresno vijeće je kasnije, u svjetlu “ograničenja” koje je postavila Župljaninova odbrana, uključujući to da se radi o materijalu iz 1992. godine i o opštinama na koje se odnosi Optužnica, odobrilo sličan zahtjev odbrane Stojana Župljanina, koji je, pored ostalog, obuhvatao i kategoriju “[s]ve izvještaje, depeše, pisma ili sve druge dokumente koje je tokom 1992. godine pripremio ili primio bilo koji svjedok sa Župljaninovog spiska svjedoka, koji se odnose na događaje u opštinama za koje se Stojan Župljanin tereti u Optužnici” (naglasak dodat). *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, 19. avgust 2011. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Župljanin*), par. 3, 12 (naglasak dodat).

²⁷ Odluka u vezi s imunitetom, par. 4, 20.

Prijevod

“preširoke” i “formulisane jezikom koji je isuviše nejasan da bi tužilaštvo moglo da u svakom slučaju utvrdi da li neki konkretni dokument potpada pod određenu kategoriju”.²⁸

12. Vijeće, kao prvo, primjećuje da je Zahtjev, kao i četiri kategorije koje se u njemu navode, vezan za potencijalne svjedoke, kao i da se sve to skupa odnosi na sarajevsku komponentu ovog predmeta. Kao što se navodi gore, pogodni parametri za precizniju identifikaciju traženog materijala mogu da obuhvataju neku konkretnu grupu svjedoka,²⁹ a po svom sopstvenom priznanju, tužilaštvo može da identifikuje “nekoliko” tih osoba na osnovu navedenog imena i zanimanja.³⁰ Vijeće takođe smatra da se sve nejasnoće u vezi s identitetom osoba po potrebi mogu riješiti minimalnim objašnjenjima od strane optuženog. Vijeće, stoga, smatra da je način na koji su potencijalni svjedoci navedeni na spisku, to jest po imenu i zanimanju, dovoljno detaljan u svrhu ispunjavanja uslova preciznosti iz pravila 66(B) Pravilnika.

13. Vijeće takođe podsjeća da pogodni parametri za precizniju identifikaciju traženog materijala mogu da obuhvataju neki konkretan vremenski period i/ili geografsku lokaciju.³¹ Vijeće ima u vidu da se kategorije 1, 2 i 4 odnose na “događaje u Bosni od 1992. do 1995. godine”, ali da je u naslovu Zahtjeva jasno navedeno da se on odnosi na sarajevsku komponentu ovog predmeta. Pored toga, funkcije na kojima su se nalazili potencijalni svjedoci takođe ukazuju na to da je svrha Zahtjeva da se pregleda materijal koji se odnosi na sarajevsku komponentu ovog predmeta. Vijeće, stoga, smatra da je optuženi adekvatno ograničio svoj Zahtjev u geografskom i vremenskom smislu u svrhu ispunjavanja uslova preciznosti iz pravila 66(B) Pravilnika.

14. Što se tiče svake kategorije pojedinačno, u vezi s tipovima dokumenata koji se traže u okviru kategorije 1 — izjavama, razgovorima i svjedočenjima — Vijeće ponavlja da “zahtjev ne mora obavezno biti u tolikoj mjeri precizan da tačno navede dokumente čije se objelodanjivanje traži i da može referirati na jednu kategoriju dokumenata”.³² Vijeće, stoga, konstatuje da je optuženi,

²⁸ Odluka u vezi s imunitetom, par. 4, 20.

²⁹ Druga odluka u predmetu *Karemera*, par. 32; *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, Pismeno obrazloženje usmene odluke Pretresnog vijeća od 9. juna 2011. kojom se djelimično odbija Stanišićev zahtjev da se tužilaštvo obaveže da postupi u skladu s pravilom 66(B), 21. juni 2011. godine, par. 24 (dalje u tekstu: *Obrazloženje u predmetu Stanišić*).

³⁰ Odgovor, par. 5, fusnote 6–7. Vijeće takođe ima u vidu da su u Zahtjevu izmijenjene kategorije u odnosu na one iz Dopisa od 5. oktobra, u kojem je optuženi tražio pristup širim kategorijama materijala od onih koje sada traži. Zahtjev, Dodatak A, gdje se traže (1) “informacije dobijene od te osobe kojima raspolaže tužilaštvo, bilo u vidu izjave, razgovora, svjedočenja, bilo u vidu korespondencije”, (2) “sve dokumente u posjedu tužilaštva koje je ta osoba sačinila, a koji se odnose na događaje u Bosni od 1992. do 1995. godine”, (3) “svu sudsku dokumentaciju o istrazi, hapšenju ili krivičnom postupku protiv te osobe, a koja se nalazi u posjedu tužilaštva”, i (4) “sve izjave koje je ta osoba dala službi za useljavanje”.

³¹ Druga odluka u predmetu *Karemera*, par. 32; *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, Pismeno obrazloženje usmene odluke Pretresnog vijeća od 9. juna 2011. kojom se djelimično odbija Stanišićev zahtjev da se tužilaštvo obaveže da postupi u skladu s pravilom 66(B), 21. juni 2011. godine, par. 24 (dalje u tekstu: *Obrazloženje u predmetu Stanišić*).

³² Odluka u vezi s imunitetom, par. 20.

Prijevod

na taj način, adekvatno ograničio svoj zahtjev u svrhu ispunjavanja uslova preciznosti iz pravila 66(B) Pravilnika. Što se tiče bitnosti dokumenata iz kategorije 1, Vijeće podsjeća da je "priprema širok pojam" i da se uslov da materijal bude *prima facie* bitan može ispuniti kada se pregled traži u svrhu ocjenjivanja vjerodostojnosti svjedoka.³³ U tekućem predmetu, Vijeće smatra da takav zahtjev — za pristup izjavama, razgovorima ili svjedočenjima potencijalnih svjedoka u vezi sa Sarajevom — jeste *prima facie* bitan jer takav materijal može pomoći optuženom prilikom ocjenjivanja vjerodostojnosti svjedoka i donošenja odluke o tome koje će svjedoke pozvati. U vezi s ovom kategorijom, Vijeće primjećuje da optuženi ima pristup javnim svjedočenjima, dokaznim predmetima i podnescima u drugim postupcima pred ovim Međunarodnim sudom i da je on odgovoran za to da pronade takve materijale.³⁴

15. Što se tiče kategorije 2, Vijeće smatra da je ona u dovoljnoj mjeri precizna, s obzirom na to da se odnosi na dokumente koje su sačinili konkretno identifikovani potencijalni svjedoci. Vijeće takođe smatra da je uslov da materijali budu *prima facie* bitni ispunjen, jer se takvi dokumenti mogu pregledati u svrhu ocjenjivanja vjerodostojnosti svjedoka i donošenja odluke o tome koje svjedoke treba pozvati.³⁵

16. Što se tiče kategorije 3, Vijeće primjećuje da nisu navedeni vrijeme ni geografska lokacija, ali smatra da je kategorija sudske dokumentacije koja se odnosi na istragu, hapšenje ili krivični postupak protiv neke osobe dovoljno precizna jer se njome identifikuju materijali koji se odnose na konkretno identifikovane potencijalne svjedoke sa spiska. Pored toga, Vijeće smatra da relevantnost te sudske dokumentacije u odnosu na vjerodostojnost potencijalnih svjedoka nije nužno ograničena na događaje u BiH u periodu od 1992. do 1995. godine. Vijeće takođe smatra da sudska dokumentacija ispunjava uslov da materijali budu *prima facie* bitni zato što će pomoći optuženom prilikom ocjenjivanja vjerodostojnosti svjedoka i donošenja odluke o tome koje će svjedoke pozvati.³⁶

17. Što se tiče kategorije 4, Vijeće smatra da je ona dovoljno precizna, s obzirom na to da se odnosi na izjave koje su konkretno identifikovani potencijalni svjedoci dali imigracionoj službi. Vijeće takođe smatra da, shodno praksi Žalbenog vijeća, dokumentacija imigracionih službi ispunjava uslov da materijali budu *prima facie* bitni u svrhu pravila 66(B).³⁷

³³ Prva odluka u predmetu *Karemera*, par. 14.

³⁴ Odluka po zahtjevu optuženog za pristup dokaznim predmetima iz predmeta *Orić*, 18. novembar 2011. godine, par. 11; *Tužilac protiv Šešelja*, predmet br. IT-03-67-PT, Odluka o formi obelodanjivanja, 4. juli 2006. godine, par. 20.

³⁵ Prva odluka u predmetu *Karemera*, par. 14.

³⁶ Prva odluka u predmetu *Karemera*, par. 14.

³⁷ Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 9.

Prijevod

18. Vijeće će sada razmotriti uslov da materijal bude u posjedu tužilaštva i s tim u vezi ponovo podsjeća da je obaveza optuženog da pokaže *prima facie* da su traženi materijali u posjedu i pod nadzorom tužilaštva.³⁸ Što se tiče potencijalnih svjedoka koji su bili u SRK-u, Vijeće ima u vidu argument optuženog da je tužilaštvo na suđenju već koristilo veliki broj dokumenata SRK-a i smatra da to pokazuje *prima facie* da tužilaštvo u svom posjedu i pod svojim nadzorom ima i druge takve dokumente koji se odnose na potencijalne svjedoke koji su bili u SRK-u. Vijeće primjećuje da se, bez obzira na činjenicu da optuženi to nije iznio, ista logika može primijeniti na dokumente koji se odnose na potencijalne svjedoke iz UNPROFOR-a, što pokazuje *prima facie* posjedovanje takvih dokumenata ili nadzor nad njima.

19. Što se tiče preostalih potencijalnih svjedoka, Vijeće smatra da optuženi u Zahtjevu, u kojem se samo navodi da optuženi zahtijeva materijale "u posjedu tužilaštva" i ne daje nikakva osnova za taj navod, kao ni u Dodatnom podnesku, tako nešto uopšte nije pokazao. Vijeće, stoga, smatra da optuženi nije uspio da ispuni svoju obavezu da pokaže *prima facie* da se traženi materijali koji se odnose na te potencijalne svjedoke nalaze u posjedu ili pod nadzorom tužilaštva. U tom smislu, Zahtjev predstavlja traganje naslijepo koje je nedopustivo na osnovu pravila 66(B).

³⁸ Druga odluka u predmetu *Karemera*, par. 13; v. takođe Odluka u vezi s imunitetom, par. 27.
Predmet br. IT-95-5/18-T

IV. Dispozitiv

20. S tim u skladu, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 i 66(B) Pravilnika, ovim:

- (A) **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtjev i **NALAŽE** tužilaštvu da, najkasnije mjesec dana po donošenju ove Odluke, dozvoli optuženom i/ili članovima njegovog tima odbrane da pregledaju tražene materijale koji se nalaze pod njegovim nadzorom i odnose se na one potencijalne svjedoke koji su uvršteni na spisak u povjerljivom Dodatku ove Odluke, osim javnih svjedočenja, javnih dokaznih predmeta i javnih podnesaka u drugim postupcima pred ovim Međunarodnim sudom; i
- (B) **ODBIJA** Zahtjev u ostalim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 8. februara 2012. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]